09/05/2021

“Η χαρά της Αναστάσεως”

/ Αγιορείτικα

Του Αρχιμ. Βαρθολομαίου, Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Εσφιγμένου

Η Σταύρωση και η ταφή του Ιησού προκάλεσε αναστάτωση στην ζωή των μαθητών Του. Φόβος, λύπη, αμηχανία, αμέτρητοι λογισμοί απογοήτευσης τούς είχαν κυριεύσει. Τίποτε δεν φαινόταν ικανό να γιατρέψει τον πόνο τους, γιατί ο Διδάσκαλός τους ήταν νεκρός…

Ο διάβολος πανηγύριζε, διότι νόμιζε ότι με την Σταύρωση, εκείνη την ημέρα, νίκησε τον Θεό.

«Σκότος μέγα εγένετο» εκείνη την μοναδική ημέρα. Το σκοτάδι, όμως, δεν ήταν μόνο το φαινόμενο που σκοτείνιασε την ημέρα. Υπήρχε και το εσωτερικό σκοτάδι, στις ψυχές των μαθητών του Ιησού, οι οποίοι έμοιαζαν σαν χαμένα πρόβατα, γεμάτα απογοήτευση και απελπισία από την στέρηση του Ποιμένα τους. Όλα έμοιαζαν να έχουν τελειώσει.

Αυτές οι μοναδικές στιγμές που έζησαν μαζί με τον Χριστό, οι συζητήσεις, οι ομιλίες και τα θαύματα που έκανε, οι περίπατοι μαζί Του στην αγαπημένη Του λίμνη της Τιβεριάδος, όλα είχαν γίνει μακρινές αναμνήσεις. Δεν μπορούσαν να τους βοηθήσουν στην κατάσταση, στην οποία βρίσκονταν.

Ποιος άραγε μπορεί να διαλύσει τέτοιο σκοτάδι; Ποιος μπορεί να διώξει αυτήν την λύπη, την απελπισία, την απόγνωση και τον φόβο; Ποιος μπορεί να διαλύσει τις

αμφιβολίες που γεννούν οι λογισμοί τους;

Αδύνατο για την ανθρώπινη λογική να υπάρχει κάποιος που μπορεί.

Η Ανάσταση του Χριστού, όμως, είναι η ήττα της λογικής μας και η νίκη της πίστεώς μας. Είναι η απάντηση στην ερώτηση: «ποιος μπορεί;». Μόνο ο Ένας μπορεί, ο Αναστάς Κύριος.

Η Ανάστασή Του γέμισε φως, χαρά, αισιοδοξία, θάρρος όλον τον κόσμο. Ποιος μπορεί να νιώσει το μέγεθος της χαράς που ένιωσαν, όταν Τον πρωτοαντίκρισαν Αναστημένο, η Παναγία, αλλά και η Μαρία η Μαγδαληνή και οι άλλες Μυροφόρες, και οι Μαθητές του; Η χαρά της Αναστάσεως πλημμύρισε την ζωή τους! Σεισμός έγινε μέσα τους, γκρεμίζοντας τα τείχη του σκότους και της λύπης, που τους είχαν περικυκλώσει. Η χαρά της Αναστάσεως τούς γέμισε φως, διώχνοντας τους λογισμούς της αμφιβολίας, έκλεισε τις πληγές, που άφησε ο πόνος του θανάτου, έδωσε θάρρος, διώχνοντας τον φόβο.

Η χαρά της Αναστάσεως έδωσε πάλι στον κόσμο ζωή και ελπίδα, διέλυσε κάθε αδιέξοδο, έγινε η απάντηση σε κάθε αμφιβολία.

Πόσοι δεν έχουμε βρεθεί σε παρόμοια με τους μαθητές κατάσταση αδιεξόδου, λύπης ή απελπισίας; Η χαρά, όμως, που γεύθηκαν μόλις αντίκρισαν τον αναστημένο Διδάσκαλό τους ας γίνει για όλους μας τρόπος και οδηγός ζωής, γιατί είναι και δική μας χαρά.

Αυτή η χαρά ας πλημμυρίσει τις ψυχές μας, ώστε κάθε στιγμή της ζωής μας να είναι Ανάσταση, χαρά, φως και ελπίδα!

Χριστός Ανέστη!